

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (judecătorul: E. Lavciuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: A. Panov, M. Anton, M. Moraru)

ÎNCHEIERE

5 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Anatolie Bădicu,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Anatolie Bădicu împotriva Procuraturii raionului Șoldănești cu privire la
contestarea răspunsului,

împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a
fost admis apelul declarat de către Anatolie Bădicu, a fost casată hotărârea din
12 iulie 2018 a Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești și dispusă încetarea procesului,

constată:

La 23 ianuarie 2018, Anatolie Bădicu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Procuraturii raionului Șoldănești cu privire la contestarea răspunsului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în anul 2009 Vasile Dohmilă a
depus cerere de chemare în judecată cu privire la revendicarea bunurilor din posesie
ilegală de la Anatolie Bădicu.

În opinia reclamantului, pârâțul Vasile Dohmilă în ședința de judecată din
27 mai 2016 și 24 iunie 2016 a dat declarații false.

Reclamantul a susținut că a depus către Procuratura raionului Șoldănești cerere
prin care a solicitat investigarea legalității afirmațiilor date de către Vasile Dohmilă
și de a întreprinde măsuri de rigoare în privința ultimului.

La fel, reclamantul a specificat că, prin răspunsul nr.33 din 09 ianuarie 2018
Procuratura raionului Șoldănești a refuzat neîntemeiat reexaminarea cererii depuse în
conformitate cu art. 20 din Legea nr.190 din 19 iulie 1994 „cu privire la petiționare”.

În drept reclamantul și-a întemeiat cererea în baza art. 20, 26, 34, 53 ale
Constituției Republicii Moldova

Reclamantul Anatolie Bădicu a solicitat, de a obligată Procuratura raionului
Șoldănești de a întreprinde măsuri de rigoare în privința lui Vasile Dohmilă pentru
declarații false.

Prin hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești acțiunea
a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Anatolie Bădicu, casată hotărârea din 12 iulie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești. A fost dispusă încetarea procesului, în temeiul art.265 lit.a) Cod de procedură civilă, deoarece cauza nu urmează a fi judecată în procedura civilă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că pretențiile din acțiune, așa cum au fost formulate de către reclamantul Anatolie Bădicu către Procuratura raionului Șoldănești, rezultă exclusiv privind solicitarea intentării unui dosar penal în privința lui Vasile Dohmilă, astfel procedura este prevăzută de prevederile Codului penal al Republicii Moldova.

Instanța de apel a reținut că, răspunsul nr.33 din 9 ianuarie 2018 a Procuraturii raionului Șoldănești, nu prezintă obiect al contenciosului administrativ, nu este act administrativ, deoarece reclamantul cere intentarea unui dosar penal, prin urmare procedura este reglementată de prevederile Codului penal, iar contestațiile sunt în baza art.313 Cod penal.

În susținerea poziției sale, instanța de apel a specificat că instanța de fond a emis o hotărâre lipsită de suport juridic care urmează a fi casată în baza art.385 lit.e) Cod de procedură civilă.

La 30 ianuarie 2019, Anatolie Bădicu a depus recurs împotriva deciziei din 15 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie obligată Procuratura raionului Șoldănești să investigheze alegațiile privind comiterea de către Vasile Dohmilă a infracțiunii prevăzute de art. 312 Cod penal, declarații mincinoase.

În motivarea recursului, a indicat că din cauza declarațiilor false a lui Vasile Dohmilă care au stat la baza emiterii hotărârii judecătorești din 7 mai 2009 a fost deposedat de tractorul care îi aparținea în calitate de proprietate privată.

Recurentul a precizat că ultima cerere către Procuratura raionului Șoldănești a fost depusă în decembrie 2017, însă la 9 ianuarie 2018 prin răspunsul Procuraturii nr.33 a fost informat că cererea este repetată și nu conține temei pentru pornirea urmăririi penale contra lui Vasile Dohmilă.

A subliniat că Procuratura în răspunsul contestat face trimitere la Legea cu privire la petiționare și nu la analiza circumstanțelor.

La 17 mai 2019 Procuratura raionului Șoldănești a înaintat referință prin care a solicitat respingerea recursului depus de către Anatolie Bădicu.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica

corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 15 noiembrie 2018, a fost expediată participanților la proces la 14 decembrie 2018 (f.d.175), confirmare privind recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 30 ianuarie 2019, în termen (f.d. 179-189).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut

duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Anatolie Bădicu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de către Anatolie Bădicu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul depus de către Anatolie Bădicu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Anatolie Bădicu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu